

og at de paagældende, som modtager disse Dyr, da i en vis Aarrække skulde afbetale Laanet, og at de Beløb, som kom ind, skulde anvendes til nye Laan til Smaabrugere, der trænger til Forbedring af deres Besætning. Det Beløb, her er Tale om at stille til Landbrugsministerens Raadighed, vil imidlertid ikke strække til i saa Henseende, og jeg har ikke paa denne Lov turdet foreslaa en Bevilling saa stor, som der i saa Henseende vilde være nødvendig. Derimod mener jeg, at der af Landbrugslosteriets Overskud maaske passende indtil videre kunde anvendes et Beløb gennem Husmandsforeningerne til Støtte for denne Bevægelse. Ogsaa om den maa det siges, at den er saa ny, den er ret famlende, man tager forskelligt fat paa Opgaverne, og jeg tror derfor ogsaa, at selv om Lovgivningsmagten vilde yde Støtte, vilde man gøre rettest i ikke at fastlægge bestemte Regler, men se Tiden lidt an. Som sagt, jeg vil være villig til i et kommende Udvalg at meddele de Oplysninger, jeg i saa Henseende har modtaget fra de interesserede Kredse.

Det ærede Medlem Hr. Bording kunde i det store og hele lige saa vel som det ærede Medlem Hr. Pinstrup yde Forslaget sin Tilslutning, men det ærede Medlem udtalte, at det vilde jo være rigtigt at give Støtte til nye Opgaver, som blev taget op, og saa unddrage dem denne Støtte, efterhaanden som de kunde undvære den. Naar Talen er om at yde Støtte til Husdyravlens Fremme, Planteavlens Fremme og lignende Formaal, maa man dog ikke glemme, at disse Foranstaltninger, hvor gamle de end bliver, aldrig nogen Sinde vil blive indtægtgivende. De vil alle Dage medføre Udgifter, lige saa vel som Forsøgsvirksomheden alle Dage vil medføre Udgifter, og jo større Betydning de faar, jo mere de vokser i Omfang, jo flere der kommer med i Arbejdet, des større bliver de samlede Udgifter. Man kunde anlægge den Betragtning, at naar de har virket et vist Aaremaal, har de udspillet deres Rolle og gjort deres Nytte, og saa kunde man høre op med at give Tilskud. Men det ærede Medlem vil som Landmand sikkert give mig Ret i, at den Betragtning er ikke rigtig. Tværtimod, kunde vi maaske sige, at saaledes som Landets økonomiske Forhold ligger, har der aldrig nogen Sinde før været saa megen Grund som nu til at sætte alle Kræfter ind paa at forbedre Husdyrbestanden og dermed øge Produktions- evnen i de dertil knyttede industrielle Virksomheder. Man maa ikke glemme, at naar vi sætter en Kos Mælkeydelse op med blot 100 kg om Aaret, eller vi sætter

Fedtprocenten $\frac{1}{10}$ op, betyder det store Værdier for Landet. Det er et Arbejde, som foregaar jævnt Aar for Aar, et Arbejde, hvori mange dygtige Kræfter nedlægger en stor Virksomhed, og et Arbejde, der gaar jævnt frem, og som — det vil vi se ved at gaa 10—20 Aar tilbage i Tiden — har naaet forbavsende Resultater, men som ikke naar store Resultater fra Uge til Uge og heller ikke i det enkelte Aar. Dette spiller en overordentlig stor Rolle. I andre Lande, med hvis Forhold vi muligvis kunde sammenligne vore, er det almindeligt, at Staten betaler hele Udgiften, men saa er det ganske vist ogsaa Staten, som leder Arbejdet, saa er det Landbrugsministeriet, som med en Række Embedsmænd bestemmer, hvorledes det hele skal foretages. Her er vi gaaet en anden Vej, idet det er Landbrugernes egne Organisationer, der udfører dette Arbejde og betaler en meget stor Part af, hvad det koster, og Staten støtter med visse Bidrag, som her for Husdyravlens Vedkommende foreslaas nedsat. Men jeg tror, det er en lykkelig Vej, vi er gaaet her i Landet, og jeg vil ønske, man vil fortsætte ad den Vej, og jeg skønner heller ikke, at nogen tænker paa at søge den hittidige Fremgangsmaade forandret, at det er Landmændene selv, der gennem deres Organisationer har fri Bane til at følge de Fremgangsmaader, de nu anser for heldige, og at saa Staten støtter deres Bestræbelser med et mindre Beløb. Staten kommer billigere fra det paa denne Maade, end den gør i andre Lande.

Det ærede Medlem Hr. Bording udtrykte Betænkelse ved Nedsættelse af Tilskuddet til Kvægavlsforeningerne. Jeg ved nu ikke, hvorfor man skulde have særlig Betænkelse i saa Henseende, thi det Tilskud, der gives til disse Foreninger, som man ogsaa kunde kalde Tyreholdsforeninger, er pengeligt set ikke noget stort Bidrag i Øjeblikket. Det vil blive mindre, naar det nedsættes med 20 pCt., men i og for sig er Beløbets Størrelse ikke afgørende. Jeg ser saaledes paa Tilskuddet til Kvægavlsforeningerne som ogsaa paa Tilskuddet til Kontrolforeningerne og til en Række nødvendige Foranstaltninger til Husdyravlens Forbedring, at disse Tilskud i og for sig ikke betyder ret meget for de paagældende Organisationer og de paagældende Landmænd. De kunde egentlig lige saa godt betale det hele selv, men Hovedbetydningen af disse smaa Tilskud er den, at man ved at yde disse Tilskud binder de paagældende sammen, idet man for disse Tilskudsydelser kan stille visse Betingelser om Indsendelse af Aarsberetning og om, at visse Fremgangs-